

OBSAH

MÍSTO ÚVODU - CO JE CO?.....	5
1 SPOLEČENSKÁ KOMUNIKACE A ETIKETA	9
1.1 „ŘEČ TĚLA“ ANEB ETIKETA A NEVERBÁLNÍ PROSTŘEDKY KOMUNIKACE.....	9
1.2 JAZYK ANEB ETIKETA A PROSTŘEDKY VERBÁLNÍ KOMUNIKACE.....	15
1.3 PRVNÍ DOJEM A OSOBNÍ IMAGE	22
2 ETIKETA V PRAXI.....	27
2.1 SPOLEČENSKÁ HIERARCHIE A SPOLEČENSKÁ VÝZNAMNOST.....	27
2.2 ETIKETA PŘI SEZNÁMENÍ A PŘEDSTAVOVÁNÍ	32
2.3 KDY SEDĚT A KDY VSTÁT	39
2.4 ETIKETA PŘI OSLOVOVÁNÍ A TITULOVÁNÍ	40
2.4.1 <i>Titulování</i>	41
2.5 KDY VYKAT A KDY TYKAT	44
2.6 ETIKETA PŘI POUŽÍVÁNÍ VIZITEK	46
2.6.1 <i>Komunikace pomocí vizitek</i>	49
2.7 ETIKETA PŘI PŘIJETÍ A JEDNÁNÍ	52
2.7.1 <i>Příjezd delegace</i>	54
2.8 ETIKETA PŘI ZASÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ POZVÁNEK	61
2.8.1 <i>Společenská pravidla pro pozvání a pozvánky</i>	64
2.9 ETIKETA PŘI SPOLEČENSKÝCH AKCÍCH	65
2.9.1 <i>O jaké společenské akce jde?</i>	65
2.10 ETIKETA OBLÉKÁNÍ.....	73
ZÁVĚR.....	81

v společném systému zejména, a volí, čímž ve společném životě v průběhu svého života. Přitom se však vyžaduje, aby se každý nezávisle choval a souhlasil s očekávaním dané společnosti.

- existuje role podle věkových prvků, která máno je a vyžadují i v podobě sociokulturních negativů a determinují chování a proč všichni člení společnost;
- kultura se podobá je mnohé způsoby i ve společenském chování a etiketě jako například, pohlednost, odměny, směry, jazyk, neverbální komunikace, rituály, vyjednávání, návštěva apod.

KULTURA NÁRODA se odvíjí z jeho vypracovan nedávkách (realizovaných) forem chování, jak jako z národní hodnot, norm a praxe, kterými jsou tyto formy v samotných „lidových“ uvažováních. Je třeba rozlišit kulturu vnějš (u-příčin), která se skládá z přímo pozorovatelných projevů vnějšku a neverbálního chování členů společnosti. a kulturu vnějš (příčin), jako celkový systém kulturních názorů, hodnot, norm a praxe kulturních zvyků a určující pozorovatelné pravidelnosti v tom chování, které odvíjí vnějš kulturu.

... chceme-li povzrchnout chování, musíme vzít v úvahu jak charakteristické znaky jedince, tak i způsob, jakým na něj, jako na nositele dané role, jiní lidé reagují. ... (Krech, D., Čecháček, P., Šaláček, E., 1968, s. 390)

SPOLEČENSKÝ TAKT, jako nejvíce výskyt z obecných kategorií společenského styku, chápeme jako modifikované hierarchické chování a ovlivň vzájem k druhým lidem a svému okolí podle situace a osob s nimi jednáme. Je to umění vědět se do situace toho s ním jednáme, a jednat s ním tak, jak bychom si přáli, aby bylo jednáno s ním. Spočívá ve správné reakci na vzniklé situace ve společnosti. Mezi nejdůležitější složky společenského taktu patří slušnost, zdvořilost, úcta, vážnost, skromnost a čestnost.

SPOLEČENSKÉ CHOVÁNÍ je reakce při konkrétním jednání a chování osob a při společenském styku. Je to souhrn pravidel, norm, zvyklostí, tradic a nepsaných zákonů.